

2002-2003	asystent-stażysta; Akademia Muzyczna w Poznaniu
2003	magister; Akademia Muzyczna w Poznaniu
2003-2010	asystent; Akademia Muzyczna w Poznaniu
2003-obecnie	koncertmistrz; Orkiestra Sinfonia Varsovia
2008	doktor sztuk muzycznych; Akademia Muzyczna w Poznaniu
2010-obecnie	adiunkt; Akademia Muzyczna w Poznaniu

A u t o r e f e r a t

W niniejszym autoreferacie chciałbym przedstawić swój dorobek artystyczny i pedagogiczny od momentu uzyskania tytułu doktora sztuk muzycznych 10 maja 2008 po dzień dzisiejszy. Chciałbym również pokazać, jak bardzo działalność artystyczna i pedagogiczna są ze sobą powiązane i wzajemnie na siebie oddziałują.

Moja działalność jako artysty-muzyka składa się z kilku elementów, które mają na siebie bezpośredni wpływ. Pierwszym z nich jest intensywna działalność koncertowa, która dzięki coraz to nowszym doświadczeniom umożliwia nieustanny rozwój własnej osoby jako muzyka. Drugim elementem jest praca pedagogiczna, która w bezpośredni sposób wpływa na sferę artystyczną, wzmacniając ją uzyskanymi w niej doświadczeniami. Trzecim elementem jest nieustanne dążenie do samorozwijania, czerpanie wszystkiego co najlepsze ze słuchania innych wykonania, rozbudowywanie repertuaru o nieznane dotąd kompozycje oraz branie czynnego udziału w zajęciach.

Niesamowicie trudno jest wymienić tutaj wszystkie ważne koncerty, ponieważ było ich od 2008 roku naprawdę dużo. Dla artysty każdy koncert jest wyjątkowy i niesie ze sobą unikalne przeżycia i emocje. Niemniej jednak chciałbym podkreślić tutaj współpracę z niektórymi artystami, którzy wpłynęli na mój rozwój w szczególny sposób: Martha Argerich, Nelson Freire, Rafał Blechacz, Augustin Dumay, Anne-Sophie Mutter, Nigel Kennedy, Albrecht Mayer, Vadim Repin, Maxim Vengerov, Valery Gergiev, Sylvain Cambreling, Krzysztof Penderecki, Jerzy Semkow, Marc Minkowski, Charles Dutoit, Julian Rachlin, Boris Berezovsky, Jean-Jacques Kantorow, Gabor Boldoczki, Renaud Capucon, Gautier Capucon. Miałem okazję z nimi współpracować w ciągu ostatnich lat głównie jako koncertmistrz Orkiestry Sinfonia Varsovia. Z Vadimem Repinem, Albrechtem Mayerem, Borisem Berezovskym czy Gaborem Boldoczkiem miałem szczęście prowadzić orkiestrę jako koncertmistrz/dyrygent, mając dzięki temu możliwość bezpośredniego z nimi kontaktu. Wszystkie spotkania z tymi artystami były dla mnie niezapomnianymi doświadczeniami. Ekscytującym przeżyciem i zaszczytem była możliwość posłuchania ich z bliska nie tylko grających, ale również rozprawiających o muzyce oraz to, że mogłem współuczestniczyć w jej tworzeniu. Miałem szczęście brać udział w wykonaniach pewnych kompozycji przez najlepszych światowych solistów, dzięki czemu mogłem wychwytywać różnice interpretacyjne tych dzieł. Chodzi tu nie tylko o literaturę skrzypcową, fortepianową czy wiolonczelową, ale także symfoniczną. Nauczyło mnie to niezmiernie dużo odnośnie patrzenia na muzykę z różnych punktów widzenia. Nieważne jakiego instrumentu używamy, muzyka jest jedna. Te doświadczenia oraz wiedzę wyniesione z powyższych koncertów staram się przekazywać swoim studentom w mojej pracy pedagogicznej, wzbogacając wszystko wyciągniętymi przez siebie wnioskami.

Od maja 2008 roku miałem okazję brać udział w bardzo wielu koncertach solowych, kameralnych oraz jako koncertmistrz lub koncertmistrz/dyrygent Orkiestry Sinfonia Varsovia. Miały one miejsce zarówno w kraju, jak i za granicą. Do najważniejszych powinienem tutaj zaliczyć występ na Baltic Sea Festival w sierpniu 2008 roku, gdzie wykonywałem po raz kolejny II Koncert skrzypcowy „Metamorfozy“ Krzysztofa Pendereckiego z orkiestrą Sinfonia Varsovia pod batutą kompozytora. Koncert ten był transmitowany oraz retransmitowany na antenach wielu europejskich stacji radiowych. Utwór ten wykonałem jeszcze później z Orkiestrą Filharmonii Świętokrzyskiej w Kielcach pod dyrekcją Jacka Rogali w kwietniu 2010 roku.

W grudniu 2008 roku wraz z Marc'iem Minkowskim i trzema francuskimi solistami (Lise Berthaud - altówka, Jerome Pernoo – wiolonczela, Pascal Amoyel – fortepian) wykonałem Koncert poczwórny Oliviera Greifa w Filharmonii Narodowej w Warszawie i Theatre de Chatelet w Paryżu.

Kolejnymi bardzo ważnymi występami były koncerty na Festiwalu Folle Journee w Tokio w maju 2009, gdzie wykonywałem partie solowe w koncertach brandenburskich oraz koncercie Vivaldiego pod dyrekcją Jean-Jacques'a Kantorowa (legendarny francuski skrzypek i pedagog). Jeden z tych utworów miałem zaszczyt wykonać później na Festiwalu w La Roque d'Antheron. Ważnym wydarzeniem była możliwość mojego uczestniczenia, jako koncertmistrza Orkiestry Sinfonia Varsovia, w światowej premierze dzieła Krzysztofa Pendereckiego „Powiało na mnie morzę snów“ pod dyrekcją Valery'ego Gergiev'a w styczniu 2011 roku. Niezapomnianym przeżyciem był także koncert z utworem „Historia żołnierza“ Igora Strawieńskiego w lipcu 2012 w Warszawie, gdzie partię aktorską wykonała Isabel Karajan (córka Herberta von Karajana).

Bardzo ważną częścią mojej działalności artystycznej w ostatnich latach, jak wspomniałem już wcześniej, było prowadzenie koncertów jako koncertmistrz/dyrygent. Podczas tych koncertów miałem zaszczyt prowadzić

orkiestrę na wielu znaczących festiwalach, z takimi artystami jak Vadim Repin, Boris Berezovsky, Albrecht Mayer, Gabor Boldoczki czy Nigel Kennedy. Ta działalność, oprócz możliwości osobistego wpływu na interpretację poszczególnych utworów, dawała mi także okazję do osobistych, wręcz możnaby rzec, koleżeńskich kontaktów z tak znakomitymi artystami. Wszystkie te przeżycia wpłynęły na mnie w znaczący sposób i dały niesamowitą inspirację do dalszej pracy i rozwoju.

Moje kształcenie pedagogiczne zaczęło się tak naprawdę, gdy rozpocząłem edukację pod okiem jednego z najwybitniejszych pedagogów polskiej szkoły skrzypcowej, czyli profesor Jadwigi Kaliszewskiej. Będąc najpierw jej uczniem w Liceum Muzycznym (1993-1999), później studentem (1999-2003), asystentem stażystą (2002-2003), asystentem (2003-2010) i w końcu adiunktem (od 2010) miałem okazję czerpać z jej wiedzy oraz umiejętności nie tylko podczas swoich lekcji, ale również poprzez uczestniczenie w jej lekcjach z innymi uczniami oraz studentami. Profesor Kaliszewska miała ogromny wpływ na mnie jako muzyka i skrzypka, przekazując mi oprócz swojej wiedzy, niesamowitą pasję i oddanie muzyce.

Wraz z nią miałem okazję prowadzić wielu studentów w klasie skrzypiec. Zacząłem również samodzielnie prowadzić klasę kameralną. Po otrzymaniu tytułu doktora (2008) oraz stanowiska adiunkta (2010) rozpocząłem także samodzielne prowadzenie klasy skrzypiec. W tym czasie nasi wspólni oraz moi studenci zdobyli laury na konkursach skrzypcowych i kameralnych, a także znaleźli zatrudnienie w orkiestrach.

Od 2011 roku prowadzę w Akademii Muzycznej w Poznaniu także zajęcia ze studiów orkiestrowych. Uważam, iż przedmiot ten w dzisiejszych czasach jest niezwykle ważny, a niestety bardzo często zaniedbywany. Staram się przekonywać studentów, jak bardzo ważna jest literatura orkiestrowa w późniejszym profesjonalnym życiu muzyka. Tak naprawdę bez znajomości i

nieustannego doskonalenia tego repertuaru, który bardzo często jest dużo trudniejszy od literatury skrzypcowej, niewielkie są szanse na znalezienie pracy w dobrej orkiestrze, w której będzie grać 80-90% absolwentów. Opieram takie stwierdzenie na moim doświadczeniu koncertmistrza Orkiestry Sinfonia Varsovia. W następnych latach jako pedagog przedmiotu studiów orkiestrowych mam zamiar dążyć do tego, aby stał się on równie ważny, jak przedmiot główny, co przyczyni się, może nie od razu, ale w niedalekiej przyszłości, do polepszenia poziomu artystycznego polskich orkiestr.

Właśnie z troski o poziom artystyczny młodych muzyków z repertuaru orkiestrowego, z inicjatywy Dyrekcji Sinfonia Varsovia, a przy wsparciu i patronacie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, powstała w 2012 roku Akademia Sinfonia Varsovia, w której jestem wykładowcą. Prowadząc zajęcia kładę szczególny nacisk na poszerzanie wiedzy, umiejętności i doświadczenia studentów oraz absolwentów polskich Akademii Muzycznych w zakresie gry orkiestrowej oraz na przygotowanie ich do przesłuchań do orkiestr.

Pisząc o swoim dorobku artystycznym oraz pedagogicznym chciałbym także wspomnieć, jak istotne jest ciągle dbanie o własny rozwój. Można tego dokonać dzięki czynnemu udziałowi w lekcjach mistrzowskich. Uważam, że edukacja artysty trwa całe życie, z tego względu w latach 2008-2012 miałem możliwość doskonalenia własnej gry podczas lekcji z takimi muzykami, jak Alessandro Cappone (Berliner Philharmoniker), Vadim Repin oraz Bartłomiej Nizioł.

Szczególne osiągnięcia artystyczne

Oprócz wielu koncertów oraz nagrań płyt z wybitnymi artystami dla takich wytwórni, jak Deutsche Grammophon, Decca, Emi czy Sony, szczególnym osiągnięciem, od momentu otwarcia przewodu doktorskiego, na którym chciałbym się skupić było nagranie w czerwcu 2012 mojej własnej płyty

z muzyką kameralną. Nagranie to powstało przy współpracy Polskiego Radia oraz wytwórni CD Accord. Na płycie znalazły się dwie sonaty na fortepian i skrzypce Richarda Straussa i Dymitra Szostakowicza oraz Ciaccona Krzysztofa Pendereckiego w wersji na skrzypce i altówkę. Na płycie towarzyszą mi Marcin Sikorski na fortepianie i Katarzyna Budnik-Gałązka na altówce. Projekt tej płyty powstał już kilka lat temu, lecz ze względu na ograniczony czas i możliwości sponsorów udało się go zrealizować dopiero w tym roku. Płyta ta jest dla mnie tym bardziej szczególna, że łączy i w pewnym sposób podsumowuje moją działalność od Konkursu Wieniawskiego w 2001 po dzień dzisiejszy: Sonatę Szostakowicza wykonywałem na tymże konkursie (nagranie z Konkursu znajduje się na płycie Kroniki Konkursowej oraz w archiwum Polskiego Radia); a Sonatę Straussa wykonywałem na jednym z dyplomów na studiach. Ostatni utwór, czyli Ciaccona Krzysztofa Pendereckiego jest kontynuacją mojej fascynacji tym kompozytorem. Jego II Koncert skrzypcowy „Metamorfozy“ stał się bowiem tematem mojej płyty oraz pracy w ramach przewodu doktorskiego.

Nagranie Ciaccony w wersji na skrzypce i altówkę jest bardzo ważnym elementem mojej płyty, ponieważ jest to nagranie premierowe. Mieliśmy okazję przygotowywać Ciacconę pod okiem profesora Pendereckiego, znajdując wspólnie lepsze rozwiązania wykonawcze poszczególnych fragmentów utworu. Nagranie to jest dla mnie również szczególnie istotne, gdyż stanowi ono kontynuację mojej pracy od przewodu doktorskiego w szerzeniu utworów tego kompozytora poprzez wykonywanie ich w Polsce i za granicą.

Mam nadzieję, iż w powyższym autoreferacie udało mi się dostatecznie przedstawić swój dorobek ostatnich lat. W najbliższej przyszłości mam zamiar kontynuować działalność koncertową występując zarówno jako koncertmistrz, solista, jak i kameralista. Oprócz tego zamierzam działać intensywnie jako pedagog kontynuując szkołę „mojej Pani Profesor“, kładąc szczególny nacisk na wszechstronny rozwój studentów z zakresu literatury skrzypcowej, kameralnej,

jak i, lub nawet przede wszystkim, z zakresu repertuaru orkiestrowego, tak, aby w momencie ukończenia studiów absolwenci mieli szerokie i pełne wykształcenie w różnych dziedzinach muzyki.

Juliusz Herf